

τεροι δὲ λέγουσι ὅτι τὰ κατὰ τὴν ἐορτὴν ταύτην τε-
λούμενα εἰσὶ λείψανα τῆς ἐορτῆς τῶν ἡλιοστασιῶν.
Κρατύνουσι τὴν γνώμην ταύτην καὶ ἔχνη τῆς λατρείας
τοῦ συροφοινικικοῦ θεοῦ Βάαλ ἢ Βήλ (ἀντιστοιχοῦντος
πρὸς τὸν ἥλιον) περισωθέντα παρὰ τοῖς ἀρκτέφωις λαοῖς
καὶ συνδεόμενα μετὰ τῆς τελετῆς τῶν πυρῶν...

Ἐκ τῆς Βίβλου μαθηάνομεν ὅτι πρὸς τιμὴν τοῦ

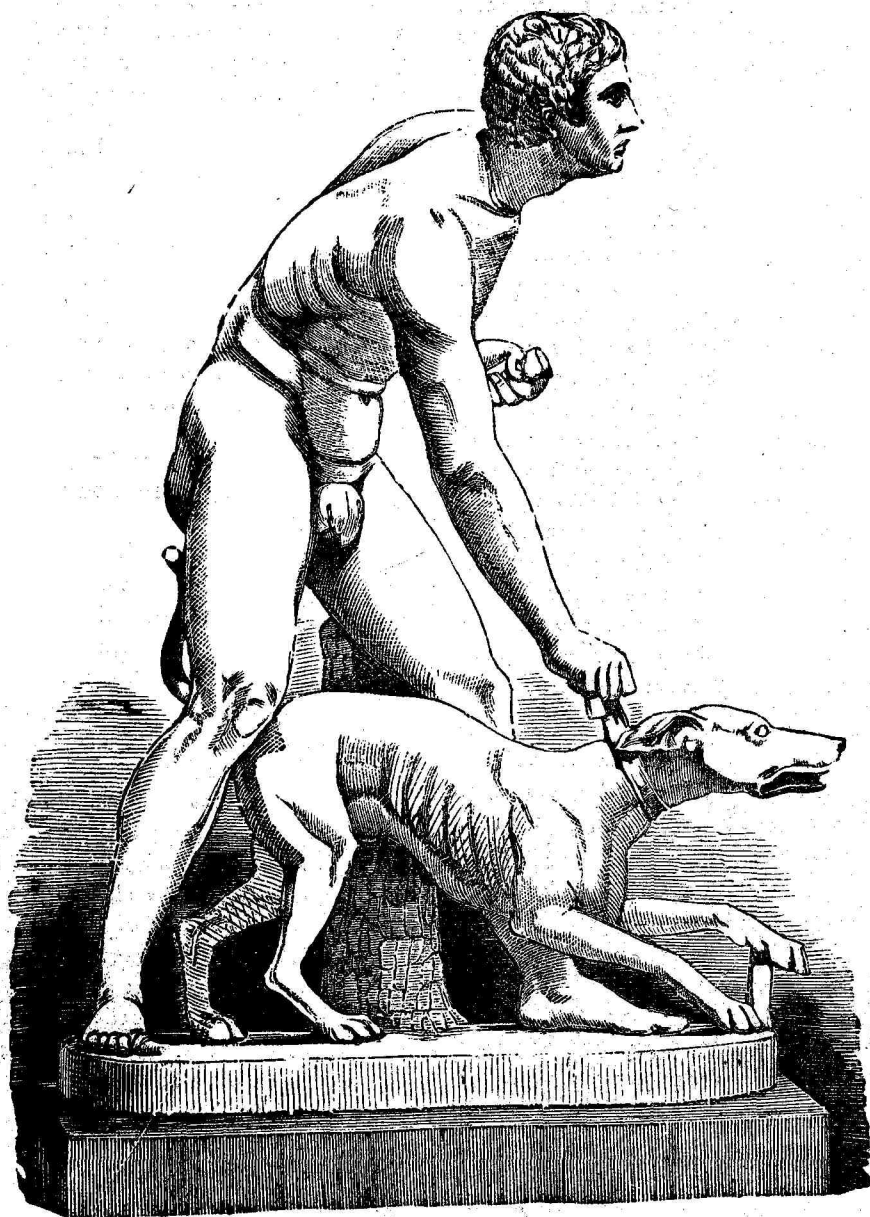
τὴν 24 Ἰουνίου, καὶ παρ' αὐτοῖς τοῖς Σαρακηνοῖς.

Ἐκ Πατρῶν.

N. Θ.

Ἡ παρούσα εἰκὼν εἶναι ἔργον τοῦ καλλιτέχνου
Ἰωάννου Γκίβσον βραβευθεῖσα ἐν τῇ Παγκοσμίῳ ἐκ-
θέσει τοῦ Λονδίνου, ἐν ἔτει 1851.

«Τὸ ἔργον τοῦ τεχνίτου τούτου» λέγει τὸ σύγ-

Βάαλ οἱ Χαναναῖοι ἤπτον πυρὰς, ἃς ἐπήδων (Λευτερ.
ἡ. 10). Καὶ παρὰ τοῖς Βυζαντίοις ἦσαν μεγάλως
διαδεδομένοι αἱ τοιαῦται τελεταί, καὶ διὰ τοῦτο ἀ-
πηγόρευεν αὐτάς, ἀλλ' ἄνευ ἀποτελέσματος, ἢ ἐν
Τρούλλῳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἔκτε οἰκουμένη
σύνοδος (680 μ. Χ.). Ἀλλ' ἐκτὸς τούτων καὶ ὑπὸ
τῶν ἀρχαίων Αἰγυπτίων ἐτελοῦντο παραπλήσια κατὰ

γράμμα τοῦ κυρίου Στεφάνου Ξένου (Παγκόσμιος Ἐκ-
θεσις), «παριστᾷ γυμνὸν ἄνδρα ἡμισκυμμένον καὶ
κρατοῦντα ἀπὸ τὸν κρίκον κύνα ὀρμητικόν, θέλοντα
ν' ἀφελθῇ κατόπιν τοῦ θηρεύματος. Ἡ δὲ φυσιογνωμία
τοῦ ἀγάλματος φαίνεται καὶ αὕτη ἐπίσης προσηλω-
μένη μακρὰν πρὸς τὴν θήραν. Ὁ Ἕλληνας κυνηγὸς εἰς
τὴν ἀριστερὰν χεῖρα κρατεῖ τριμάχιον δόρατος.»